

26.023/II/PF/
26.058/II/PF/

Betreft: BELGACOM - Dienst Kijk- en Luistergeld.

Op 20 oktober 1994 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie van Taaltoezicht (V.C.T.) twee klachten onderzocht die door Franstalige inwonsters van Voeren werden ingediend tegen de dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst.

De eerste klacht werd ingediend op 17 februari 1994 omdat de voornoemde dienst de klaagster een Nederlandstalig betalingsbericht betreffende het luistergeld voor haar autoradio had toegestuurd. Dit in een eveneens Nederlandstalige envelop, terwijl de vermelding "Fourons" in het adres kon laten veronderstellen dat de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend was. Op te merken valt evenwel dat op het document de volgende nota bene voorkomt: "Sur simple demande, il vous est possible d'obtenir cette lettre en français".

De tweede klacht werd op 23 maart 1994 ingediend door een andere Franstalige inwonster van Voeren die, eveneens in een Nederlandstalige envelop, een Nederlandstalig stortingsformulier had ontvangen.

Volgens de inlichtingen van Belgacom bestrijkt de werkkring van de dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst de gemeenten - met verschillende taalstelsels - van het Nederlandse taalgebied. De dienst is dus een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, van de gecoördineerde taalwetten. Wanneer die dienst de taalaanhorigheid van de inwoners van een gemeente met een speciale taalregeling kent, gebruikt hij in zijn betrekkingen met de particulier van die gemeente, die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkene zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd.

2.

In de taalgrensgemeenten richten de diensten zich tot de particulieren in het Nederlands of in het Frans, naargelang van het hierboven gemaakte onderscheid. Anderdeels wil het vermoeden juris tantum dat de taal van de inwoner die is van het gebied waarin hij woont, wanneer de dienst de taalaanhorigheid van de inwoners van die gemeenten niet kent.

Bijgevolg is de V.C.T. van oordeel dat beide onderzochte klachten ontvankelijk en gegrond zijn, voor zover de dienst op de hoogte was van het feit dat beide klaagsters Franstaligen zijn. Hoe dan ook moet de dienst zich ertoe inspannen die taalaanhorigheid te kennen, o.m. door een fichestelsel van zijn belastingsplichtigen bij te houden.

Wanneer deze laatsten hun taalvoorkeur bij een eerste contact met de dienst hebben meegedeeld, moeten zij niet telkens opnieuw een aanvraag indienen om de faciliteiten te genieten die door de wet worden voorgeschreven.

Dit advies wordt meegedeeld aan beide klaagsters.